

તંત્રી લેખ

કોરોનાની રસી લેતા પહેલા અને બાદમાં શું ખાશો અને શાની પરેજી રાખશો?

જે રીતે કોરોનાની બીજી લહેરનો પ્રકોપ જોવા મળી રહ્યો છે તે જ રીતે સમગ્ર દેશમાં રસીકરણ અભિયાન પણ ચાલી રહ્યું છે. લોકો લાઈન લગાવીને કોરોના રસી લઈ રહ્યા છે. જોકે લોકો રસીને લીધે થનારી સાઈડ ઈફેક્ટને લઈને ચિંતિત છે અને ઈચ્છે છે કે રસી લીધા બાદ તેઓ સુરક્ષિત રહે અને કોઈપણ અન્ય બીમારીમાં ન સપડાય. નિષ્ણાંતોનું કહેવું છે કે રસી લીધા બાદ વધારે સાઈડ ઈફેક્ટ ન થાય તેના માટે યોગ્ય આહાર મહત્વની ભૂમિકા ભજવી શકે છે. આમ તો લોકો અનેક સલાહ આપતા હોય છે. કેટલાક લોકો કહેશે કે રસી લેવા પહેલા ન્યૂટ્રિશિયસ આહાર લેવો જોઈ. કેટલાક કહે છે કે પાણી ન પીવું જોઈએ. જોકે નિષ્ણાંતોનો મત અલગ છે. જાણો નિષ્ણાંતોનું શું કહેવું છે.....

નિષ્ણાંતોનું માને તો શરીરમાં પાણીની માત્રા સારા સ્વાસ્થ્ય માટે જરૂરી છે. જ્યારે રસી લેવા જવ તો ખૂબ પાણી પીવું અને વધારે પાણીવાળા ફળ ખાવા. તેનાથી રસી લીધા બાદ થનાર સાઈડ ઈફેક્ટની અસર ખૂબ જ ઘટી જશે.

રસી લેવા બાદ કેટલીક સામાન્ય સાઈડ ઈફેક્ટ જોવા મળી છે. મોટેભાગે લોકોમાં કોઈપણ સાઈડ ઈફેક્ટ ન હતી. જોકે રસી લેતા સમયે શરીરમાં પાણી પૂરતું હોવું જોઈએ પરંતુ જ્યારે આલ્કોહોલ લેવામાં આવે તો તેનાથી ડિહાઈડ્રેશનની સમસ્યા થઈ શકે છે. આ સ્થિતિમાં સાઈડ ઈફેક્ટની શક્યતા વધી જાય છે. માટે આલ્કોહોલ બિલકુલ પણ ન લેવું.

બ્રિટિશ જર્નલ ઓફ ન્યૂટ્રિશન અનુસાર મહામારીના આ સમયમાં શુદ્ધ અનાજ આહારમાં લેવું જોઈએ. રસી લેતા પહેલા પ્રોસેસ્ડ ફૂડનું સેવન ન કરવું. તેના કરતાં સારું રહેશે કે એવો આહાર લેવો જેમાં ફાયબર વધારે માત્રામાં હોય. આ દેશી અનાજમાં વધારે મળે છે. ઉપરાંત સુગરયુક્ત વસ્તુનું સેવન પણ ન કરવું જોઈએ.

રસી લીધા બાદ અનેક જગ્યાએ લોકો બેભાન થવાની ફરિયાદ આવતી રહી છે. તેના માટે જ રૂરી છે કે રસી લેતા પહેલા સંતુલિત આહાર લેવામાં આવે. સેન્ટર ફોર ડિઝિસ કન્ટ્રોલ એન્ડ પ્રીવેન્શન અનુસાર રસી લેતા પહેલા પૂરતું પાણી, સંતુલિત આહાર અને સ્નેક્સ લેવાથી રસીની સાઈડ ઈફેક્ટની ચિંતા દૂર થઈ શકે છે.

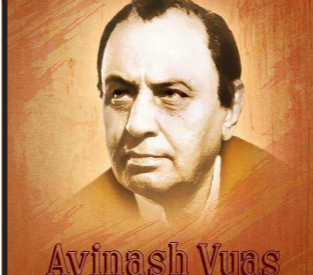
અંતરનાં આયનામાં... (લેખાંક - ૪૭) વર્ષા જાની

જીવનનું સનાતન સત્ય એ છે કે ઘણીવાર માણસ જ્યારે સામે હોય... એટલે કે જીવતો હોય, સાથે રહેતો હોય ત્યારે કોઈને એની કદર હોતી નથી. એ બધાને માટે ચિંતા કરી કરીને તૂટી મરે, મારું ઘર, મારાં બાળકો, મારો પરિવાર... પણ છતાંય એ અણગમતો થઈ પડે છે! એનાં માટે પરિવાર દ્વારા, સન્તાનો દ્વારા કોઈ લાગણી, સહાનુભૂતિ દર્શાવવામાં આવતી હોતી નથી. જીવતો માણસ રડી રડી ને કહે છે, મારી સાથે રહો મારે તમારી જરૂર છે અને મરી ગયા બાદ લોકો રાડો પાડીને રડે છે, તું અમને મૂકીને ક્યાં ચાલ્યો ગયો! કેટલું કડવું સત્ય! સમગ્ર દેશમાં ઠેકઠેકાણે ઘરઠંધરો પુલ્યા છે. અને પુલતા જ જાય છે. દિવસે ને દિવસે એમાં વધારો થઈ રહ્યો છે. આ સમાજની કડવી વાસ્તવિકતા નથી શું? ભારતીય સંસ્કૃતિ તો સર્ચુકતકુટુંબમાં રહેનારી, સંયુક્ત કુટુંબમાં માનનારી અને એ પરંપરાથી ઘડાયેલી છે. આપણા પૂર્વજો એક જ છત નીચે ત્રણ ત્રણ, ચાર ચાર પેઢી સુધી હૂંફ અને લાગણીથી એકબીજાને પોતાના ગણીને રહેતા હતાં. સુખદુઃખનો રોટલો એક ભાણમાં સાથે બેસીને આરોગનારા હતાં. આપી શેરીમાં કે ડેલીમાં પણ સારા માઠા પ્રસંગે એકબીજાને ખબેખબા મિલાવીને ઓથ બનીને ઊભા રહેતા. લંગોટિયા ભાઈબંધ એક થાળીમાં ખાવાનું ખાતા પણ અભગ્રતા ન

હતાં! જ્યારે આજે તો એક કુટુંબમાં પણ કોઈ કોઈનું બનીને ઊભું રહેતું હોતું નથી! આજે આપણે જ્યાં ત્યાં એવી એવી ભુમરાણ સાંભળી રહ્યાં છીએ કે પશ્ચિમની સંસ્કૃતિ ભારતમાં ઘર કરી ગઈ છે! સમાજમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં માનવતા જ મરી પરવારી છે. સંતાનો મોટાં થાય એટલે પોતાની સ્વતંત્રતા જાતે જ મેળવી લે છે. કેળવી લે છે. આજની યુવાપેઢીને માતાપિતાની, વડીલોની એક પણ વાત સહેજે જ જતી નથી. કે પચતી પણ નથી. એ કોઈનું સાંભળવા તૈયાર જ નથી! એનું પરિણામ એ જોવા મળે છે. કે કુટુંબ વિખરાઈ રહ્યાં છે છે. તૂટી રહ્યાં છે. ઘર, કુટુંબથી દૂર રહેતા સંતાનો માબાપ પ્રત્યેની પોતાની જવાબદારીથી છટકી જાય છે! પોતાની ફરજ ભૂલી જાય છે. આજનો માણસ લાગણીશૂન્ય બનતો જાય છે. આ માબાપ માટે કોને જવાબદાર ગણાવી શકાય? સમાજ, શિક્ષણ સંસ્કાર કે સંકૃતિમૂલ્યોનું પાંડાં! આજનું કમ્પ્યુટર યુગનું આજનું કમ્પ્યુટર યુગનું પરંપરાથી ઘડાયેલી છે. આપણા પૂર્વજો એક જ છત નીચે ત્રણ ત્રણ, ચાર ચાર પેઢી સુધી હૂંફ અને લાગણીથી એકબીજાને પોતાના ગણીને રહેતા હતાં. સુખદુઃખનો રોટલો એક ભાણમાં સાથે બેસીને આરોગનારા હતાં. આપી શેરીમાં કે ડેલીમાં પણ સારા માઠા પ્રસંગે એકબીજાને ખબેખબા મિલાવીને ઓથ બનીને ઊભા રહેતા. લંગોટિયા ભાઈબંધ એક થાળીમાં ખાવાનું ખાતા પણ અભગ્રતા ન

અવિનાશ વ્યાસ

અવિનાશ વ્યાસ પ. આ એક નામ ગુજરાતીઓમાં જ નહીં બિનગુજરાતીઓમાં એટલું જ જાણીતું છે. ગુજરાતી સુગમ સંગીતમાં અવિનાશ વ્યાસનું નામ સદા મોખરે જ રહેવાનું. એમની રચનાઓ પર માત્ર ઉડતી નજર નાખીએ તો ય સમજાય કે એમની રચનાઓમાં ભરપૂર વૈવિધ્ય હતું. એમણે ગીત, ગઝલ, ગરબા કે ભજન એમ કોઈ પ્રકાર બાકી રાખ્યો નથી. મહદ અંશે ગીત-સંગીતના ચાહકો પાસેથી એક વાત તો સાંભળવા મળે જ છે કે એમણે ગુજરાતીઓને ગુજરાતમાં જ નહીં ગુજરાતની બહાર પણ ગાતા કર્યા છે. એમની રચનાઓમાં જેટલું વૈવિધ્ય જોવા મળે છે એટલું જ કદાચ એનાથી વધારે એને સંબંધિત વિષયોમાં પણ જોવા મળશે. જેમકે એમણે આ સંસાર અને સંસારના સંબંધોને પણ એમની રચનાઓમાં આવરી લીધા છે. જ્યારે અવિનાશ વિશે વાતની શરૂઆત કરવી હતી ત્યારે મને મારી સ્મૃતિના પટારામાંથી જ ખુલેલા ખજાનામાંથી આગળ એના સંદર્ભ મળતા ગયા અને એકમાંથી અનેક રચનાઓ યાદ આવતી ગઈ. જ્યારે એકવાર આ પટારો ખુલે એટલે એમાંથી અસંખ્ય યાદોના પડ એકપછી એક ખુલતા જાય એમ બાળપણની યાદ લગ્નના મંગળગીત અને વિદાયગીત સુધી તાજ થઈ અને એ સંબંધના તાંતણે જોડાયેલા, જન્મથી જ લોહીના સગપણે બંધાતા ભાઈ બહેનના પ્રેમની ય

વાત કરી અને હવે વાત કરવી છે એ ખુબ હેતે-પ્રીતે ઉછરેલી બેનની. દિકરીના જન્મની સાથે જ સૌને ખબર છે કે તો એક દિવસ આ ઘરનું અજવાળું અન્યના ઘરને ઉજળવાનું છે. એ વખતે વાતની શરૂઆત તો મારા માટે જ લખાયેલા વિદાયગીતની હતી પણ કદાચ બહુ ઓછા લોકોને ખબર હશે કે વિદાયગીતની સર્જનની વાત આવે એટલે આપોઆપ એની સાથે અવિનાશ વ્યાસનું નામ જોડાઈ જ જાય. યાદ છે એક ખુબ ગવાતું વિદાયગીત?

બેના રે.. સાસરીયે જાતું જોજો પાંપણ ના ભીંજાય દીકરીતો પારકી થાપણ કહેવાયપપ.. બેના રે..

રામ કરે સુખ તારું કોઈથી નજરું ના નજરાય દીકરી તો પારકી થાપણ કહેવાય..

ગુજરાતી ફિલ્મ ‘પારકી થાપણ’નું આ ગીત તો લગભગ ઘણી કન્યાવિદાય વખતે ગવાતું થઈ ગયું હતું અને કદાચ આજે પણ ગવાતું જ હશે અને હાજર સૌની આંખો અને હૃદયને ભીના કરી દેતું હશે. અવિનાશ વ્યાસના પુત્ર ગૌરાંગ વ્યાસે સ્વરબદ્ધ કરેલું આ વિદાયગીત ગાયું છે લતાજીએ. આ અને મહેંદી તે વાવી માળવે, પાંદડું લીલુ ને રંગ રાતો જેવા બીજા અનેક ગીતો આજ સુધી એટલા જ લોકપ્રિય રહ્યા છે જેની

રચના અવિનાશ વ્યાસ દ્વારા થઈ હતી. પણ આ કન્યાવિદાયના ગીત સાથે સંકળાયેલી વાત તો વળી એકદમ અનોખી છે. વાત જાણે એમ બની કે આ ગીત અલકા યાશ્ચિક ગાશે એવું નિશ્ચિત હતું પણ ગીતની શબ્દ રચના અને એમાં ગૂંથાયેલી ભાવના, એ સંવેદનાને તો લતાજીના કંઠે વ્યક્ત થાય એવી ફિલ્મ દિગ્દર્શક અરુણ ભટ્ટની મરજી. આ વિદાયગીત તો જાણે પોતાની દિકરી માટે જ લખાયું હોય એટલું પોતિતુ લાગે. આવા હૃદયસ્પર્શી ગીત માટે લતાજીના અવાજથી વિશેષ બીજો કયો અવાજ હોઈ શકે? લતાજી તો અત્યંત વ્યસ્ત. એમની ડાયરીમાં તો કેટલાય સમય પહેલાથી દિવસો નિશ્ચિત થઈ ગયા હોય એટલે એમનો સમય તો કંઈ એકદમ તો ના જ મળે ને? પપ પણ ક્યારેક એવું બને કે ઈતિહાસ સર્જવાનો હોય તો કલ્પના પણ ન

કરી હોય એવો તાલ મળી જાય. આ ગીતના સંગીતકાર અને અવિનાશ વ્યાસના સુપુત્ર ગૌરાંગ વ્યાસ લતાજીને મળવા ગયા અને આ ગુજરાતી ગીત માટે એમણે સમયની સાથે પોતાનો કંઠ પણ આપ્યો. સામાન્ય વાયકા એવી છે કે લતાજી ક્યારેય સાંજે ગાતા નથી પણ આ ગીત માટે સાંજનો સમય અને સ્ટુડિયો નિશ્ચિત થયો હતો એ એમણે વિફળ ન જવા દીધો. ખૈયા સાહેબ માટે મુકરર થયેલો સમય લતાજીએ આ ગીત માટે

રાજુલ કૌશિક

પાલનપુર: ભેંસ જોવાના બહાને વ્યક્તિને ઘર બહાર બોલાવી કર્યું ફાયરિંગ

પાલનપુર, તા. ૧૦ બનાસકાંઠા જિલ્લાના ભાગળ ગામ ખાતે સટ્ટાના પૈસાની લેવડદેવડ મામલે ફાયરિંગ (હિંદિસ્ત) થયું હોવાની ઘટના સામે આવી છે. જેમાં કારમાં આવેલા ચાર શખ્સોએ ફાયરિંગ કરતા એક વ્યક્તિને ગંભીર ઈજા પહોંચી હતી. બનાવને પગલે પાલનપુર તાલુકા પોલીસે ઘટના સ્થળે પહોંચી ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને સારવાર અર્થે ખસેડ્યો હતો. પોલીસે ફાયરિંગ કરનાર ચાર શખ્સો સામે ગુનો નોંધીને આગળની કાર્યવાહી હાથ ધરી છે. મળતી માહિતી પ્રમાણે પાલનપુર તાલુકાના ભાગળ ગામે રહેતા ઈમરાન આગલોડિયા ખેતી અને પશુપાલનનો વ્યવસાય કરે છે. બે વર્ષ અગાઉ સટ્ટાના પૈસાની લેવડદેવડ મામલે ઈન્ડિયાજી મેવાતીને માર મારતા તેમની સામે ફરિયાદ નોંધાઈ હતી. જે બાદ સટ્ટાના પૈસાની લેવડ દેવડની અદાવતમાં ઈન્ડિયાજી મેવાતીના પુત્ર અકમ મેવાતી સહિત ચાર શખ્સોએ ઈમરાન પર ફાયરિંગ કરી ગંભીર ઈજા પહોંચાડી હતી. ગત મોડી રાત્રે ભાગળ ગામ ખાતે ઈમરાનભાઈ પોતાના ઘરે ખસેડ્યો હતો. પોલીસે ફાયરિંગ કરનાર ચાર શખ્સો સામે ગુનો નોંધીને આગળની કાર્યવાહી હાથ ધરી છે. મળતી માહિતી પ્રમાણે પાલનપુર તાલુકાના ભાગળ ગામે રહેતા ઈમરાન આગલોડિયા ખેતી અને પશુપાલનનો વ્યવસાય કરે છે. બે વર્ષ અગાઉ સટ્ટાના પૈસાની લેવડદેવડ મામલે ઈન્ડિયાજી મેવાતીને માર મારતા તેમની સામે ફરિયાદ નોંધાઈ હતી. જે બાદ સટ્ટાના પૈસાની લેવડ દેવડની અદાવતમાં ઈન્ડિયાજી મેવાતીના પુત્ર અકમ મેવાતી સહિત ચાર શખ્સોએ ઈમરાન પર ફાયરિંગ કરી ગંભીર ઈજા પહોંચાડી હતી. ગત મોડી રાત્રે ભાગળ ગામ ખાતે ઈમરાનભાઈ પોતાના ઘરે ખસેડ્યો હતો. પોલીસે ફાયરિંગ કરનાર ચાર શખ્સો સામે ગુનો નોંધીને આગળની કાર્યવાહી હાથ ધરી છે. મળતી માહિતી પ્રમાણે પાલનપુર તાલુકાના ભાગળ ગામે રહેતા ઈમરાન આગલોડિયા ખેતી અને પશુપાલનનો વ્યવસાય કરે છે.

૨૭ વર્ષથી માનવસેવાનો ભેખ ધારણ કરનાર હરખચંદ સાવલા

મુંબઈમાં ટાટા કેન્સર હોસ્પિટલની બહાર ઉભો ઉભો એક ૩૦ વર્ષનો યુવાન કંઈક નિરિક્ષણ કરી રહ્યો હતો. જેમ જેમ સમય પસાર થતો ગયો તેમ તેમ આ યુવાનના ચહેરા પર ચિંતાના વાદળો ઘેરાતા ગયા. ત્યાંથી પસાર થતા લોકો આ યુવાનની લાચાર સ્થિતિને જોઈને મનમા વિચારતા હતા કે બીચારો પોતાના કોઈ સગાવહાલાની સારવાર કરાવવા માટે આ હોસ્પિટલમાં આવ્યો હશે અને હવે પોતાના સ્નેહીને કાયમ માટે ખોઈ દેવાના ભયથી આમ ગાંડાની જેમ ત્યાંથી પસાર થઈ રહેલા માણસોને જોઈ રહ્યો છે. વાસ્તવિકતા કંઈક જુદી જ હતી. આ યુવાનના કોઈ સગા-સંબંધીને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરેલા ન હતા. યુવાન તો માત્ર મૃત્યુના દરવાજા પર આવતા દર્દીઓ અને એને તેના સંબંધીઓના ચહેરાને વાંચી રહ્યો હતો. નાના નાના ગામડામાંથી સાવ સામાન્ય સ્થિતિના અનેક લોકો આ કેન્સર હોસ્પિટલમાં સારવાર કરાવવા માટે આવતા હતા. ક્યાં જવું?, ક્યાં રહેવું?, શું ખાવું?, દવા ક્યાંથી લાવવી? આવા ઢગલાબંધ પ્રશ્નો

હતા આ બિચારા ગામડીયા લોકોના, પણ મદદ કરનાર કોઈ ન હતું. આ બધા લોકોને જોઈ રહેલા પેલા યુવાનને આ સામાન્ય લોકો માટે કંઈક કરવાની ઈચ્છા થઈ. આંખમાં આંસુ સાથે એ હોસ્પિટલ છોડીને ઘરે આવ્યો પણ એને નહોતું ખાતર કે નહોતી ઉંઘ આવતી. આ લાચાર અવસ્થામાં કેન્સરની સારવાર કરાવવા આવતા લોકો માટે હું શું કરી શકું? આ બધા મારા સગા ભાઈબહેન ભલે ન હોય પણ એક જ ભગવાનના સંતાન હોવાના નાતે તો મારા ભાઈબહેન જ છે. મારે આ બધા માટે કંઈક કરવું છે. આ યુવાને પોતાની હોટલ

વિવિધ પ્રોજેક્ટ ચલાવે છે. એમણે ‘દવાની બેંક’ શરૂ કરી કે જ્યાં દવાઓ દાનમાં મળે અને એ દવાઓ જરૂરીયાત વાળા લોકોને પહોંચે. આ કામગીરી માટે એમણે ૩ ફામસીસ્ટને પણ રાખેલા છે. એમણે એક ‘રમકડાની બેંક’ પણ સ્થાપી છે જ્યાં લોકો પોતાને ત્યાં વધારાના રમકડા હોય તો આ બેંકમાં જમા કરાવે અને આ રમકડા કેન્સરથી પીડાતા નાના-નાના બાળકોને આપવામાં આવે કે જેથી આ નાના ભૂલકાઓ યમરાજથી ઉરવાને બદલે રમકડાથી રમી શકે. ૨૭ વર્ષથી માનવસેવાનો ભેખ ધારણ કરનાર આ ઓલિયાનું નામ છે હરખચંદ સાવલા. હરખચંદને કોઈ મોટા એવોર્ડસ કે સન્માન નથી મળ્યા અને છતાય આ માણસ ટાઢ, તાપ કે વરસાદને અવગણીને સતત કેન્સર પીડીતોની સેવા કરી રહ્યો છે. આપણે નાનું સેવાકાર્ય કરીને પણ ફળની અપેક્ષા રાખીએ છીએ અને આપણી એ સેવાની કોઈ નોંધ ન લે તો દુઃખી થઈ જઈએ છીએ. હરખચંદ સાવલાના સેવા કાર્યની જેટલી લેવાવી જોઈએ એટલી નોંધ નથી લેવાઈ અને તો પણ એ મોજથી સેવા કરે છે.

સુરતમાં મહારાષ્ટ્રથી ‘સંક્રમિતો’નાં ધાડેધાડાં આવે છે એની કોઈ રોકટોક નહીં

સુરત, તા. ૧૦ સુરત શહેરમાં કોરોના વિસ્ફોટ થતાં વેપાર-ધંધાને સ્વૈચ્છાએ બંધ કરવા તંત્ર અપીલ કરી રહ્યું છે, જ્યારે બીજી તરફ, મહારાષ્ટ્ર સહિત બહારથી ટ્રેનમાં આવતા મુસાફરોથી ફેલાતું સંક્રમણને રોકવા વહીવટી તંત્ર કેટલું સક્રિય છે એની વાસ્તવિકતા જાણીને તમને આશ્ચર્ય થશે. સુરતમાં મહારાષ્ટ્રથી આવતા મુસાફરો મોટી સંખ્યામાં ઉધના રેલવે સ્ટેશન ઉપર જોવા મળે છે. જોકે ત્યાં ટેસ્ટિંગની કામગીરીમાં મોટી ક્ષતિ સામે આવી છે. હજારો મહારાષ્ટ્રથી આવનારા મુસાફરોમાં ટેસ્ટિંગને લઈને મોટો પ્રશ્નાર્થ ઊભો થયો છે. ઉધના સ્ટેશન ઉપર ત્રણ ગેટ આવેલા છે, માત્ર એક ગેટ પર થોડેઘણે અંશે કોરોના ટેસ્ટિંગ માટેની કામગીરી થાય છે. સુરત રેલવે સ્ટેશન ઉપર છેલ્લા ઘણા દિવસથી ટેસ્ટની કામગીરી શરૂ કરવામાં આવી છે, પરંતુ મુસાફરોનો ધસારો

એટલી હદે હોય છે કે દરેકનું ટેસ્ટિંગ કરવું અશક્ય બની જાય એવું છે, તેમાં પણ વિશેષ કરીને મહારાષ્ટ્રમાં જ્યારે કોરોના બેકાબૂ થયો છે ત્યારે ત્યાંથી આવતા લોકો માટે ઈ-ઝઈ રિપોર્ટ જરૂરી હોવાનું સરકારે જાહેર કર્યું છે, પરંતુ એનો યોગ્ય રીતે અમલ થતો નથી. સુરતના ઉધના સ્ટેશન ઉપર ત્રણ ગેટ આવેલા છે, માત્ર એક ગેટ પર થોડેઘણે અંશે કોરોના ટેસ્ટિંગ માટેની કામગીરી થાય છે. સુરત રેલવે સ્ટેશન ઉપર છેલ્લા ઘણા દિવસથી ટેસ્ટની કામગીરી શરૂ કરવામાં આવી છે, પરંતુ મુસાફરોનો ધસારો

વિસ્તારમાં જોવા મળે છે, જ્યાં તેમના સંબંધીઓ રહેતા હોય છે, તેથી સુરત રેલવે સ્ટેશન પર ઊતરવાને બદલે તેમણે મહારાષ્ટ્રના મુસાફરો ઉધના રેલવે સ્ટેશન ઉપર ઊતરવાનું પસંદ કરે છે. તેથી વહીવટી તંત્રે આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને તાત્કાલિક અસરથી ઉધના રેલવે સ્ટેશન ઉપર આરોગ્ય વિભાગની ટીમને બેસાડીને ગંભીરતાપૂર્વક તેમણે મુસાફરોનું ટેસ્ટિંગ કરવું અત્યંત આવશ્યક બની જાય છે. મોટી સંખ્યામાં રેલવે સ્ટેશન ઉપર મુસાફરો આવી રહ્યા છે. એ ખરેખર ખૂબ જ ગંભીર સ્થિતિ છે. અત્યારે પણ સુરત સિવિલ હોસ્પિટલની અંદર મહારાષ્ટ્રના મોટા ભાગના દર્દીઓ જોવા મળી રહ્યા છે. ત્યારે નંદુરબાર, ભુસાવલ તરફથી આવનારા લોકોનું કોરોના ટેસ્ટિંગ થાય એ ખૂબ જ જરૂરી છે, નહીં તો હજી પણ શહેરની સ્થિતિ આના કરતાં ખરાબ થઈ શકે છે.

સુરત: મહિલા ટીઆરબીને પ્રેમી ટીઆરબીએ ધુલિયા જઈ બ્રિજ પરથી નદીમાં ફેંકી દીધી

સુરત, તા. ૧૦ શહેર પોલીસની ટ્રાફિક બ્રાંચમાં ફરજ બજાવતી મહિલા ટીઆરબીની સહકર્મી પ્રેમીએ હત્યા કરી હોવાનો ચોક્કસવારો બનાવ પ્રકાશમાં આવ્યો છે. લગ્નના મુદ્દે ચાલી રહેલા ડાકામાં ટીઆરબી રાહુલે પ્રેમિકાને મહારાષ્ટ્રના ધુલિયા લઈ જઈ બ્રિજ પરથી ધક્કો મારી નદીમાં ફેંકી દીધી હતી. લાલગેટ પોલીસે પ્રેમિકાની હત્યાના કેસમાં આરોપી ટીઆરબી રાહુલની અટકાયત કરી હતી. મળતી વિગતો પ્રમાણે સૈયદપુરા-કાંસકીવાડ ખાતે ભાડાના મકાનમાં રહેતી કાજલ મનોજભાઈ મિશ્રા (ઉ.વ. ૨૬) ટીઆરબીમાં ફરજ બજાવતી હતી. મુળ મહારાષ્ટ્રની વતની કાજલને ટીઆરબીમાં જ ફરજ બજાવતા રાહુલ નામના યુવક સાથે છેલ્લાં છ માસથી પ્રેમસંબંધ હતો. ઉધનામાં રહેતો ટીઆરબી રાહુલ અવરનવર તેણીને ઘરે પણ આવતો હતો. દરમિયાન રાહુલે કાજલ સાથે લગ્ન કરવાનો ઈકાર કરી દીધો હતો. જે મુદ્દે બંને વચ્ચે અઘડા ચાલતા હતા. કાજલ લગ્ન નહિ કરે તો મોટાં કેસમાં ફસાવી દેવાની ધમકી પણ આપતી હતી. દરમિયાન ગત

તા. ૨૯મી માર્ચથી કાજલ ભેદી રીતે ગાયબ થઈ ગઈ હતી. મહારાષ્ટ્ર રહેતા દાદી સાથે રોજ ફોન પર વાત થતી હોય સપ્તાહથી કોલ નહિ આવતા તેમણે સુરત આવી તલાશ કરી હતી. કોઈ ભાળ નહિ મળતા લાલગેટ પોલીસમાં મીસ્ટ્રિંગની ફરિયાદ આપી હતી. ત્યારબાદ દાદી સહિતના પરિવારજનોને કાજલનું અંકેર રાહુલ સાથે ચાલતું હોવાની જાણ થઈ હતી. દાદી સહિતના પરિજનોએ રાહુલના ઘરે જઈ તપાસ કરતા રાહુલે ઝેર પી આપ્યાતનો પ્રયાસ કર્યો હોવાનું અને હોસ્પિટલમાં દાખલ હોવાની જાણ થઈ હતી. જેથી પરિવારજનોએ રાહુલ પાસે જઈ કાજલ સાથે શું થયું છે તેની વિગતો જણાવવા કાકલૂદી કરી હતી. આખરે રાહુલ ભાંકી પડ્યો હતો અને કાજલના દાદી સમક્ષ સમગ્ર હકીકત જણાવી હતી. પોલીસના જણાવ્યા પ્રમાણે કાજલના ટોર્ચરિંગથી કંટાળી રાહુલ તેને લઈ તા. ૨૯મી માર્ચે મહારાષ્ટ્ર લઈ ગયો હતો. અહીં બીજા દિવસે તા. ૩૦મીએ સવારે ધુલિયા પાસેના એક બ્રિજ પર લઈ જઈ અહીં ધક્કો મારી તેને નદીમાં ફેંકી દીધી હતી.